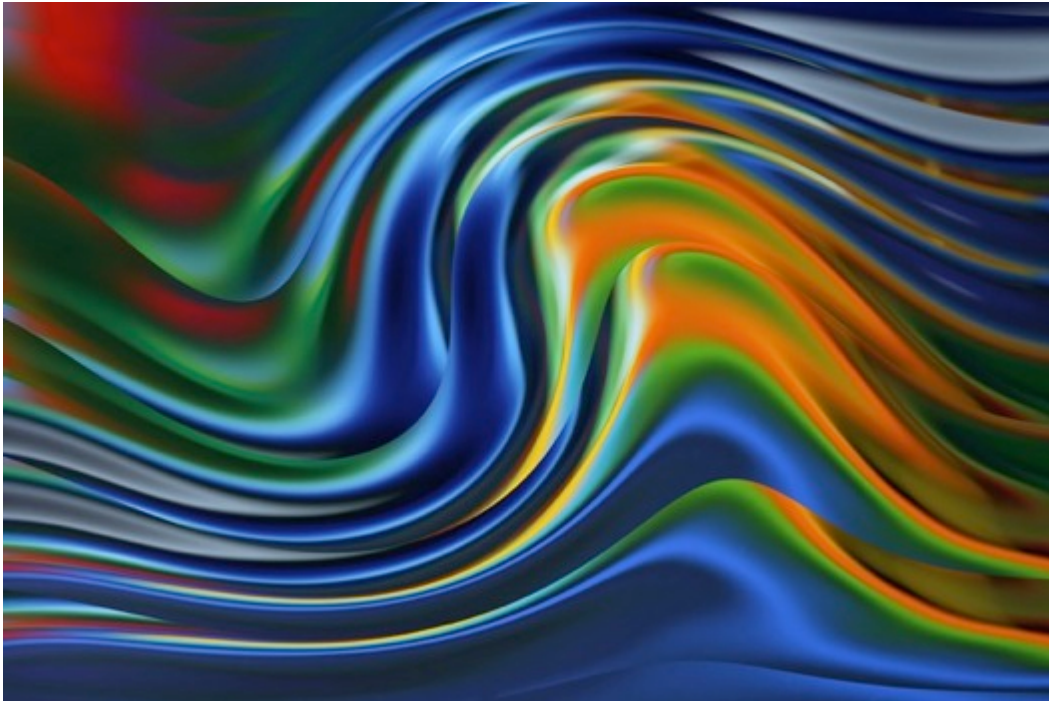

Privind o fotografie

Julia Henriette Kakucs

Ziua a început blândă ... Nu am ascultat știrile, ceea ce s-a dovedit ceva mai târziu – când reușiseră să-mi penetreze în suflet – a fi o tactică bună. Am salvat astfel cel puțin zorile de roșul sângieru al unei lumi care se distrage tot mai mult rațiunii și umanismului. Cafeluța nelipsită pe masa mea de lucru îmi dă senzația păcii și a timpului nelimitat. Privesc una din fotografiile artistice realizate de prietenul meu din copilărie. Postată virtual se concretizează în sentimentele și gândurile transmise. Mă tot gândesc la titlul ei. The Wave ... Valul ...

Michael Schwarz, [The Wave](#)

Prima mea întâlnire cu valurile se pierde într-o vară fierbinte și secetoasă undeva în Dobrogea ... Mă văd prin lentila aparatului de fotografiat. Praful moale îmi îmbracă în ciorapi de mătase picioarele desculțe și strigător de albe. Sosisem la Marea Neagră dar marea nu era niciunde. Valurile se ascunseră la câțiva kilometri de noi și dezamăgirea mea se descărcase într-un șiroi de lacrimi fierbinți. Ajungeam pâna la buricul mamei mele dar o reîntoarcere era imposibilă. Vărul meu mă luase de mână organizând rapid înmormântarea omidei gasită moartă sub dudul enorm, transformându-mi astfel deziluzia într-un doliu real. Valuri negre ale sufletului ...

Dimineața mi-a adus însă briza sărată a mării și valurile albastre mi-au răsplătit așteptarea.
Soarele strălucea cu putere, cerul părea să se scalde în infinitul ce se legăna în ritmul
vuietului apelor adânci. Culoarea schimbătoare varia în tonalitățile poveștilor auzite.
Undeva în abisul doar bănuit se ascundea o mica sirenă așteptându-și unica iubire.
Fierbinte este îmbrățișarea ei, sângerie urma pașilor ...

Dor, mișcare, viață și moarte ... Lumina și căldura învăluită de albastrul rece al rațiunii ...
Valuri, momente de viață ... Viața trăită în valurile necunoscutului ...
Da, ziua a început blândă într-o unduire estetică.
Am închis aparatul de radio. Voi asculta astăzi doar muzica mării ...